

ecoul

Poezieîn rampă

Nimeni nu-mi poate opri ecoul
Ce vrea s-alerge-n căutare,
Dar până se formează
Prin corp călătorește ca și cum
Își vede visul prin trăiri
Să fie el eroul aplaudat de soare.
Mă zbat prin gesturi zilnic
Nici ochii nu mai vor să vadă,
Iar pieptul e prea slăbit
Lovit de nașteri de viori
Cu lungi dispute-n șoapte
Mă regăsesc mai îndoielnic în plină stradă.
Urlând durerea însământată-n mine
Un țipăt cald prelung,
Cu ifose de minți predestinate
Cobor și urc prin munții rătăciți
Prin văi și câmpuri mai înalte
Ecoul meu spre tine ce vrea să te ajung.
Ajung să mă prezint doar ca un oft
Cu trup epuizat de nașteri
N-am reușit să-l fac să spună
Ce palmele simțeau prin țepi de flori
Plăceri prin răni
Sperând la urletul cu moft de creșteri.

Autor: MiliD.

copyright

poezieîn rampă

#poezie #sacitim #carti